

Συνάντηση 7^η - 25.04.2015

«Ο Διαιρέτης Νους»

Εξαρτάται πόσα θέλετε να δείτε. Εξαρτάται από εσάς. Τα πάντα εξαρτώνται από εσάς. Αυτό είναι το πιο εκνευριστικό κομμάτι της εσωτερικής σας διαδρομής – είμαστε βέβαιοι!

Και πάλι όμως είναι η δική σας επιλογή και εμείς οφείλουμε να σεβαστούμε τις επιλογές σας. Εμείς στεκόμαστε στην άκρη του διαδρόμου και κάνουμε ένα βήμα πιο πέρα για να περάσετε. Σας αφήνουμε να μπειτε, να βγείτε, να κανονίσετε τη ζωή σας αλλά, όλα αυτά γίνονται στο πλαίσιο του διαδρόμου. Ακούστε τι θέλω να σας πω σήμερα, παιδιά μου – σας μιλά η Δήμητρα. Αυτός ο διάδρομος... **ένας διάδρομος είναι η ζωή, κι αυτή είναι η πρώτη δήλωση: ένας διάδρομος.**

Αυτός ο διάδρομος καθορίζεται στην ενσάρκωση από την ψυχή, από τα πρέπει και τα θέλω της ψυχής. Όλοι οι υπόλοιποι είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε. Μπορεί να προπορευτούμε στο διάδρομο και να σας οδηγήσουμε, να σας τραβήξουμε προς εμάς, μπορούμε να σταθούμε από πίσω σας και να σας ωθούμε, να κάνουμε στην άκρη επιτρέποντάς σας να περάσετε, ψιθυρίζοντάς σας, φέρνοντάς σας όσες πληροφορίες και ενέργειες μπορεί να χωρέσει ο διάδρομος. Ένα τούνελ; Το τούνελ της γέννησης; Το τούνελ της αποχώρησής σας; Ένας διάδρομος. Σ' αυτόν τον διάδρομο, φυσικά, υπάρχει η έννοια της γραμμικότητας, υπάρχει η έννοια της μετακίνησης από το σημείο Α στο σημείο Β. και σ' αυτά τα βασικά συμπεριλαμβάνονται όλα τα υπόλοιπα. Ακόμα και οι πολλές διαστάσεις που πιστεύετε ότι υπάρχουν, και όντως είναι έτσι, συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό το τούνελ, σ' αυτόν τον διάδρομο. Πέρα από αυτόν, τίποτα. Μηδέν.

Λίγο καιρό πριν.... Θα κάνουμε μια ιδιότυπη σύνδεση: λίγο καιρό πριν, σε μια συνάντηση ενός άλλου κύκλου, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, σας έδειξε αυτόν τον διάδρομο. Ουσιαστικά, σας έδειξε τη στήλη. Δεν έχει πολύ μεγάλη διαφορά στο να δείτε μια κάθετη στήλη από το να δείτε έναν οριζόντιο διάδρομο. Σε κάθε περίπτωση, τα πάντα συμβαίνουν εδώ. Βγάλτε από το μυαλό σας το πολυδιάστατο σύμπαν σαν κάτι αχανές, σαν κάτι χωρίς όρια, κάτι ασαφές, και προσανατολιστείτε περισσότερο στην έννοια της πολικότητας, όπως θα σας άρεσε να αποκαλείτε αυτόν τον διάδρομο ή τούνελ ή στήλη, που σας μεταφέρει ανάμεσα σε διαστάσεις που απέχουν μεταξύ τους πάρα – πάρα πολύ. Ανάμεσα σε δονήσεις που απέχουν μεταξύ τους πάρα πολύ. Όλα όσα συμβαίνουν, συμβαίνουν σ' αυτόν τον διάδρομο. Ο λόγος που σας περιγράφω την εικόνα μ' αυτά τα λόγια σήμερα, στον κύκλο των Μικρών Ελευσινίων, είναι για να συνειδητοποιήσετε καλύτερα το πώς γίνεται να πετύχετε μερικά πράγματα στη ζωή σας και μερικά όχι.

Προκειμένου να ενισχύσετε την αυτοπεποίθησή σας και την ελπίδα σας, σας λέγεται ότι μπορείτε να επιτύχετε τα πάντα αν το θέλετε πραγματικά. Μπορείτε. Πάντοτε όμως, υπάρχουν κάποια συλλογικά πλαίσια στα οποία κινείστε. Πάντα υπάρχει αυτός ο αγωγός, αυτός ο διάδρομος στον οποίο βαδίζετε.

Από τη στιγμή που αποφασίσετε ότι δεν υπάρχει Ένα, από τη στιγμή που το Ένα γίνει Δύο, από τη στιγμή που το γονιμοποιημένο ωάριο διαιρεθεί για να συνεχίσει να διαιρείται όλο και περισσότερο, αρχίζει ο διάδρομος στο φυσικό πεδίο. Αρχίζει να διαμορφώνεται. Εσωτερικά έχει ήδη διαμορφωθεί από τη στιγμή της πρώτης σύλληψης του Θείου Νου. Όταν ο Θεϊκός Νους αποφάσισε να συλλάβει κάτι, να σκεφτεί κάτι, το Ένα έγινε Δύο.

Ο Νους είναι ο διαιρέτης, είναι ο διά-βολος, είναι αυτός που διαβάλλει – μόνο με αυτή την έννοια. Ο νους, από τη στιγμή που λειτουργεί, παύει να γνωρίζει, να βιώνει την ενότητα και αρχίζει να βιώνει, να βλέπει σε διάφορες κατευθύνσεις – ο Θεϊός Νους. Ο δικός σας είναι απλώς ένα πολύ – πολύ μικρό φράκταλ του Θείου Νου, ένα πολύ μικρό κομματάκι που κάνει ό,τι μπορεί για να αποδείξει την παντοδυναμία του.

Έτσι λοιπόν, **το Α και το Β δεν είναι παρά το «Εγώ Είμαι Εγώ», δεν είναι παρά το «Βιώνω αυτό που Είμαι», το οποίο τροποποιείται και βρίσκεται ξαφνικά μπροστά σε ένα κομμάτι αυτού του «Είμαι». Το «Εγώ Είμαι» αποκτά «Αυτό». Αποκτά αντικείμενο. Είναι μία ξεκάθαρα νοητική λειτουργία την οποία εκτελεί ο συμπαντικός νους και, κατ' επέκταση, ο δικός σας νους. Η μήτρα, σε σχέση με τον έξω κόσμο, είναι κάτι ανάλογο. Ανάλογο!**

Αυτό που σε μικροκλίμακα συμβαίνει στο γονιμοποιημένο ωάριο όταν διαιρείται στην πρώτη, την αρχική διαίρεση σε δύο, συμβαίνει επίσης στη διαδικασία της εξόδου του εμβρύου από τη μήτρα. Η τοποθέτηση της ψυχής σας, η τοποθέτηση που είχε η ψυχή σας στο αρχικό γονιμοποιημένο ωάριο, είναι αυτή που ουσιαστικά καθορίζει το δυναμικό. Το αρχικό γονιμοποιημένο ωάριο περιλαμβάνει όλο το δυναμικό που έρχεται να εκφράσει η ψυχή σας. Από τη στιγμή της πρώτης διαίρεσης ήδη αρχίζει να γίνεται ο καταμερισμός και να κατευθύνεται η προσοχή σε συγκεκριμένες περιοχές αντίληψης, εμπειρίας, κ.λπ. στον πρώτο διαχωρισμό, το Εγώ Είμαι συμπληρώνεται από το Αυτό. «Εγώ Είμαι Αυτό».

Από κει και πέρα όλα θα πάρουν το δρόμο τους καθώς, μετά από τις αρχικές συνδέσεις σχηματίζονται οι περιώνυμες τρεις στοιβάδες και έτσι το ένα που έγινε δύο, σε ένα άλλο πολύ διαφορετικό επίπεδο εμφανίζεται σαν τρία. **Σ' αυτά τα τρία σημεία βρίσκεται η ρίζα όλων όσων συμβαίνουν στη ζωή σας εσωτερικά και εξωτερικά. Όταν έρχεστε να αναρωτηθείτε τι συμβαίνει με το ιερό δυναμικό σας, καλά θα κάνετε να ανατρέξετε πίσω στις τρεις στιβάδες.**

«Αυτά που μας λες Δήμητρα», ακούω την Άννα να λέει, «είναι επιστημονική φαντασία, όχι γιατί δεν υπάρχουν αλλά, ακριβώς... τα λες, έχουν ανακαλυφθεί αλλά εμείς δεν μπορούμε να ανατρέξουμε σε αυτά τα στάδια. Είναι σαν να μου λες ότι πρέπει να βγω ακόμα και από το βουδικό πεδίο και να πάω στο πεδίο της Μονάδας.»

Σήμερα το μάθημα είναι λίγο διαφορετικό από τα άλλα. Ξεκινήσατε διαφορετικά, μοιραστήκατε βαθιές εμπειρίες και θα προχωρήσουμε βήμα-βήμα για να σας δώσω να καταλάβετε ότι, **οι νευρικές απολήξεις που διέπουν το σώμα σας, που το καλύπτουν, είναι τμήματα εκείνου του πρώτου, αρχικού, γονιμοποιημένου κυττάρου.** Οι νευρικές απολήξεις. Αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο σας εξήγησα το πώς ο νους λειτουργεί

ως διαιρέτης, γιατί φυσικά ο νους στο φυσικό πεδίο έχει σαν βάση το νευρικό σύστημα. **Ο Διαιρέτης Νους δια-χωρίζει.** Οι νευρικές απολήξεις είναι ουσιαστικά αυτές που σας φέρνουν σε επαφή με όλη τη Δημιουργία. Δεν υπάρχει τίποτα, τίποτα που να μπορείτε να αντιληφθείτε στο σύμπαν ολόκληρο, χωρίς αυτές τις νευρικές απολήξεις. Εάν δεν τις είχατε, δεν θα μπορούσατε καν να νιώσετε το σώμα σας, ότι λειτουργεί. Δεν θα νιώθατε καν ότι έχετε ένα σώμα. Αυτές οι νευρικές απολήξεις δεν αφορούν μόνο την αίσθηση της αφής αλλά όλες τις αισθήσεις. Της ακοής, της όρασης, όλες. Αν δεν είχατε αυτά τα σημεία, δεν θα μπορούσατε να νιώσετε, να βιώσετε τίποτα. Το Εγώ Είμαι θα παρέμενε Εγώ Είμαι. Κανένας και τίποτα δεν θα μπορούσε να επικοινωνήσει μαζί σας. Κι εσείς, δεν θα είχατε καμία αντίληψη κάποιας ξεχωριστής όψης του εαυτού σας.

Ερχόμαστε λοιπόν να δούμε τον Νου Διαιρέτη ως Δημιουργό, ως αυτόν που δημιουργεί το Σύμπαν από το Εγώ Είμαι, πηγάζοντας από τα πρώτα κύτταρα ακόμα, πηγάζοντας κυρίως από μία από τις τρεις στιβάδες, αρχίζει να αναγνωρίζει το άλλο, το καθρέφτισμα ή την προέκταση. Οι δύο στιβάδες μόνες τους δεν θα μπορούσαν να το κάνουν αυτό. Θα μπορούσαν κύτταρα να μεταπηδήσουν και να αναλάβουν αυτήν τη λειτουργία αλλά δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτα, αν δεν υπήρχε αυτή η λειτουργία.

«Δήμητρα», ρωτάει πάλι η Άννα, «τι γίνεται με τις αμοιβάδες ή τι γίνεται μ' εκείνες τις μορφές ύπαρξης που γνωρίζουμε πως δεν έχουν νευρικό σύστημα; Τί γίνεται με τα κύτταρα; Δεν έχουν νευρικό σύστημα. Αυτό σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουν κάτι άλλο πέρα από αυτό που είναι;»

Σε κάποιον από τους προηγούμενους κύκλους, των κυτταρικών δομών, σας υποδείχτηκε ξεκάθαρα ότι η ίδια **η μεμβράνη έχει το ρόλο του νου.** Αντιστοιχεί στο νοητικό πεδίο. Άρα, λειτουργεί έστω και υποτυπωδώς ως διαχωριστής, ως νους διαιρέτης. Έτσι αναγνωρίζετε, μπορείτε να αναγνωρίσετε με μεγαλύτερη ευκολία πως, **οτιδήποτε έχει ένα όριο, είναι αποτέλεσμα του διαιρέτη νου.** Οτιδήποτε.

«Δήμητρα», ξαναρωτά η Άννα, «το νερό δεν έχει μεμβράνη, δεν έχει όρια, ούτε ο αέρας ούτε η φωτιά. Και το χώμα ακόμα, η γη, τα στοιχεία της γης, μπορεί να είναι μόρια και άτομα αλλά δεν έχουν μεμβράνη, νομίζω. Δεν είναι αυτά αποτέλεσμα λοιπόν του διαιρέτη νου;»

Ήδη μίλησες για τα τέσσερα από τα πέντε στοιχεία. Αυτά προσδιορίζονται σαν όψεις της θεότητας στη γη, σαν τρόποι αντίληψης παρά σαν μονάδες ύπαρξης. Υπάρχει ο τρόπος αντίληψης της φωτιάς, ο τρόπος αντίληψης του νερού, του αέρα ή της γης ή του αιθέρα αλλά δεν είναι οντότητες. Είναι δηλαδή, τρόποι αντίληψης του Θείου Νου. Ας επανέλθουμε στο θέμα μας. Το αρχικό γονιμοποιημένο κύτταρο, το ζυγωτό, πολλαπλασιάζεται -διαιρούμενο ουσιαστικά- και σχηματίζει ένα περίπλοκο σύστημα.

«Ακούγεται ότι πρώτα σχηματίζεται η καρδιά και στη συνέχεια το νευρικό σύστημα. Τι θα είχατε να μας πεις εδώ Δήμητρα σ' αυτό;», ρωτά πάλι η πολύξερη Άννα που θέλει απαντήσεις. [Σημ. αστεειεύομενη]

Είπαμε ότι η παρουσία οποιασδήποτε μεμβράνης υποδηλώνει η λειτουργία του νου, μια υποτυπώδη λειτουργία του διαιρέτη νου. Η ίδια η καρδιά, όπως και τα κύτταρα, περιβάλλεται από μεμβράνη. Άρα εκεί έχετε τη λειτουργία του

ασυνείδητου νου. Η μεμβράνη ουσιαστικά υποδηλώνει τη λειτουργία του ασυνείδητου νου. Από τη στιγμή που δημιουργούνται οι πρώτες νευρικές απολήξεις, αρχίζει να δημιουργείται, να παίρνει μορφή και να λειτουργεί ο συνειδητός νους.

Αν και το θέμα είναι ενδιαφέρον -το βρίσκετε ενδιαφέρον-, ίσως δεν κατανοείτε το λόγο που σας το παρουσιάζω εδώ, στο πλαίσιο των Ελευσινίων Μυστηρίων. Μη ξεχνάτε όμως ότι ξεκινήσαμε να μιλάμε για τον διάδρομο και για το τούνελ, το οποίο σας μεταφέρει από το Α' σημείο στο Β' και είναι το σημείο εισόδου στον κόσμο και της εξόδου απ' αυτόν. Και τι συμβαίνει αλήθεια στην Περσεφώνη πέρα από ένα τέτοιο πέρασμα; Αυτό που κάνει, είναι το πέρασμα, τότε προς τη μία πλευρά και τότε προς την άλλη. Το δυναμικό που περικλείει, είναι η σύζευξη της Μητέρας και του Πατέρα και όλων όσων προηγήθηκαν αυτών. Ο Δίας και η Δήμητρα έχουν ενωθεί, έχουν σφιχταγκαλιαστεί και δημιούργησαν την Περσεφώνη, τη μία και μοναδική, που ωστόσο είναι η καθεμιά και ο καθένας από εσάς. Αυτήν την Περσεφώνη μαθαίνετε να διαχειρίζεστε. Εδώ δεν θα σας δείξω -και ποτέ δεν το έκανα, σε οποιαδήποτε εποχή- το πώς να κάνετε γενετικά πειράματα. Θα σας δείξω το πώς να κατανοήσετε βαθύτερα την Περσεφώνη και το δυναμικό της και το πώς να κατανοήσετε τη λειτουργία της Περσεφώνης, του τι έρχεται να επιτύχει και το πώς μπορεί να επιστρέψει στον Όλυμπο, στον ουρανό.

Γνωρίζω ότι πηγαίνω πολύ αργά, βιάζομαι ως συνήθως δηλαδή, αλλά είναι απαραίτητο ώστε κάθε φράση που λέγεται να κατεβαίνει, να εισέρχεται βαθύτερα στην κατανόησή σας και να ριζώνει, να γειώνεται. Ουκ εν τω πολλώ το ευ. Φράση – φράση δίνεται η πληροφορία, ώστε να εντρυφείτε σε αυτή, να βυθίζεστε σε αυτή.

Το μικροσκόπιο είναι μια τεράστια ανακάλυψη του ανθρώπου. Σας βοηθά να βλέπετε σε άλλες διαστάσεις -όπως κάνει και το τηλεσκόπιο, τώρα όμως μιλάμε για αντικείμενα μικροκλίμακας. Βλέποντας λοιπόν σε μια άλλη διάσταση μέσα από το μικροσκόπιο, μπορείτε να καταλάβετε και να κατανοήσετε τις λειτουργίες των μικροσκοπικών δομών των κυττάρων. Έτσι, βλέποντας μέσα σε ένα κύτταρο, το παρακολουθείτε να παράγει αμινοξέα, το παρακολουθείτε να ανταλλάσσει ουσίες με το περιβάλλον το εκτός κυττάρου -το εξωκυττάριο περιβάλλον, χτίζοντας με τον τρόπο αυτό τα περίπλοκα εκείνα όργανα, που θα αποτελέσουν το ανθρώπινο σώμα. Πολλά κύτταρα μαζί συναθροίζονται για να αποτελέσουν όργανα του σώματος και κάποια από αυτά τα κύτταρα εξειδικεύονται αρκετά, ώστε να παίξουν το ρόλο του νευρικού συστήματος. Με άλλα λόγια, παρακολουθούμε τη λειτουργία του ασυνείδητου νου, να δημιουργεί σταδιακά τον συγκεκριμένο νου, τον συνειδητό νου για την ακρίβεια. Το νευρικό σύστημα δικτυώνεται σε όλο το ανθρώπινο σώμα και είναι αυτό που σας βοηθά να αντιληφθείτε.

«Εδώ δε μας τα λες τόσο ξεκάθαρα Δήμητρα», ακούγεται μια άλλη ερώτηση. «γιατί, το ανθρώπινο σώμα έχει βέβαια ένα νευρικό σύστημα αλλά το νευρικό σύστημα δεν αντιλαμβάνεται μοναχά, επεξεργάζεται, κατανοεί. Υπαινίσσεσαι μήπως ότι δίχως τις νευρικές απολήξεις των αισθητηρίων οργάνων δεν έχουμε τη δυνατότητα της κατανόησης; Υπάρχει κάποια σύνδεση σ' αυτά ή μήπως όχι;»

Τα αισθητήρια όργανα ουσιαστικά απλώνονται σε όλο σας το σώμα γιατί... κατ' αρχήν το δέρμα σας καλύπτει όλο το σώμα, η ακοή σας μπορεί να αντιληφθεί

ακόμα και τους ήχους των εσωτερικών οργάνων, αν κλείσετε τ' αυτιά σας και γενικά το σώμα σας βρίθει από νευρικές απολήξεις που αφορούν τον πόνο, την κίνηση, κ.λπ. Νευρικές απολήξεις που αφορούν τόσο τα εισερχόμενα ερεθίσματα όσο και την κίνηση. Αυτό είναι διαφορετικό από την κατανόηση αυτή καθαυτή. Ωστόσο η ίδια η διαδικασία της αντίληψης και της κατανόησης δεν θα έχει τροφή για να λειτουργήσει αν δεν έχει ερεθίσματα, αν δεν μπορεί να δράσει προς τα έξω ή να προσλάβει απ' έξω. Θα είναι λοιπόν μία αδρανής λειτουργία η κατανόηση και η σοφία. Με άλλα λόγια, όταν το ένα γίνει δύο, όταν η Δύναμη/Θέληση δει την Αγάπη και τη Σοφία, δεν θα μπορέσουν να κάνουν τίποτα, δεν θα μπορέσουν να ενεργήσουν χωρίς την Ενεργό Νοημοσύνη. Αυτά τα λόγια θα μπορούσαν να ξενίσουν κάποιους αφού ακούν τη Δήμητρα να τους μιλά με όρους Θεοσοφικούς. Χρησιμοποιώ απλά όρους που σας είναι, σε ένα βαθμό, κατανοητοί.

Είναι ένα μυθικό αποτέλεσμα η δημιουργία της Δήμητρας, η βύθισή της στον Άδη και η επάνοδός της στο φως, ανάμεσα στους Ολύμπιους προσδιορίζει/περιγράφει τη διαδικασία του Θεϊκού Νου, το ταξίδι της Θεϊκής επίγνωσης. Εσείς ζητάτε να βρείτε τις δικές σας αντιστοιχίες, προσπαθείτε να βρείτε πώς μπορεί ο μύθος, η ιστορία της Περσεφόνης να βοηθήσει εσάς και την κατανόηση του εαυτού σας. Κατά βάση όμως, αυτός ο μύθος παρουσιάζει την κίνηση της Θείας Σκέψης του Θεϊκού Νου. Έτσι τον αντιλαμβανόμαστε εμείς στη δική μας πλευρά και αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι δεν μπορούν να κατανοήσουν πολύ βαθιά το νόημα των Ελευσινίων. Το κατανοούν, νιώθουν ότι συλλαμβάνουν το νόημά του, το νόημα αυτό και μετά από λίγο νιώθουν ότι κάτι τους έχει ξεφύγει. Αυτό γιατί στην πραγματικότητα, όπως είπα και πριν, αυτός ο μύθος αντικατοπτρίζει την κίνηση της Θείας Σκέψης.

Και αφού σας περιέγραψα όλη αυτή τη διαδικασία, ας έλθουμε και πάλι στα γήινα, στον μπαμπά και τη μαμά και την κόρη, το μικρό παιδί. Το παιδί που, αρχίζοντας να ωριμάζει, εξαφανίζεται. Εξαφανίζεται από προσώπου γης. Βυθίζεται στον Άδη, σε έναν άλλο κόσμο, σκοτεινό κόσμο. Εκεί που βρίσκονται οι ψυχές των νεκρών, στα Τάρταρα. Ο Άδης περιελάμβανε πολλές περιοχές, όχι μόνο τα Τάρταρα. Τα Ηλύσια Πεδία, τη Νήσο των Μακάρων. Ήταν όμως πάντα ο Άδης... Και από την πλευρά της Θείας Σκέψης, του Θεϊκού Νου, ήταν το άγνωστο. Ήταν αυτό που υπάρχει αλλά κανείς δεν έχει πρόσβαση, το χθόνιο, το κατακερματισμένο.

Αντιλαμβανόμαι εδώ μία εσωτερική διαμάχη. Με το που αρχίσαμε να μιλάμε για τα γήινα και να πιάνουμε το θέμα σε ένα επίπεδο πιο κοντά στο φυσικό πεδίο, άρχισε να δουλεύει ο νους σας με το συνηθισμένο του τρόπο. Ήδη αντιλαμβανόμαι μερικές καρδιές ταραγμένες. Πάρτε βαθιές αναπνοές, χαλαρές και εμπιστευθείτε.

Ο Άδης είναι το αποτέλεσμα του κατακερματισμένου νου. Μία δήλωση που φαίνεται κάπως βαρύγδουπη αλλά δεν κατανοείται. Δεν φαίνεται να υπάρχει επαρκής σύνδεση με όλα τα προηγούμενα. Για να δούμε.

Ο νους προϋσταται. Προϋσταται στα πάντα. Όταν μιλάμε για επίγνωση, εννοείται ότι αυτή η επίγνωση συντελείται μέσα στον νου -τον ανώτερο νου. Εκείνον τον νου που συνδέεται με την καρδιά, αλλά συντελείται εκεί. Με άλλα λόγια, είναι μία πραγματικότητα που συλλαμβάνεται από τον νου και την καρδιά μαζί. Το ανώτερο νοητικό πεδίο συνδέεται με την καρδιά.

Νωρίτερα είδαμε ότι συνδέεται με την καρδιά και ο ασυνείδητος νους. Μένει να δούμε, σε άλλη περίπτωση, σύνδεση του ασυνείδητου νου με τον ανώτερο νου, όχι για την ώρα όμως.

Ο νους είναι αυτός που τρέχει να φτάσει. Ο νους είναι αυτός που ζητά τροφή. Ο νους βιάζεται να περάσει από τη μία πλευρά του διαδρόμου στην άλλη και να αντιληφθεί με λεπτομέρεια όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτό το τούνελ/διάδρομο και να κατανοήσει και τι υπάρχει στην άλλη πλευρά. Παρόλα αυτά, ο συνειδητός νους στην πραγματικότητα περιορίζεται στις δημιουργίες της μίας πλευράς. Κάθε τι που ξεφεύγει από τη δική του αντίληψη, θεωρείται «Άδης». Κάθε τι που δεν μπορεί να κατανοήσει ο νους, θεωρείται Άδης/Αϊδης. Και πάντα θα υπάρχει ο Άδης, πάντα. Όσο λειτουργεί ο νους, θα υπάρχει ο Άδης. Όσο υπάρχει η ψυχή που θέλει να τρέξει στο διάδρομο, θα υπάρχει ο Άδης.

«Όμως», ακούω μια ερώτηση, «η Περσεφόνη κατεβαίνει στον Άδη. Τι συμβαίνει λοιπόν; Αν ο Άδης δεν είναι ο τόπος των νεκρών και αν η ψυχή πηγαίνει από τη μια άκρη του διαδρόμου στην άλλη και αν ό,τι εμπίπτει έξω από αυτόν είναι Άδης, τότε... πώς πηγαίνει στον Άδη η Περσεφόνη;»

Σ' αυτό το σημείο έχουμε να πούμε πολλά, πολλά ακόμη. Είναι ακριβώς η περιοχή εκείνη στην οποία η ψυχή παύει να υφίσταται ως νους. Για να το δούμε απ' την αρχή. Η ψυχή είναι νους. Αυτό είναι κάτι που χρειάζεται να θυμόσαστε. Είναι νους, είναι κομμάτι του νου. Εσείς δεν είστε μόνο η ψυχή, είσαστε πολλά ακόμα. Δεν τα κατανοείτε, γιατί ακριβώς η ψυχή μπορεί να κατανοήσει όλα όσα υπάρχουν στο τούνελ. Όταν αποσυρθεί, συνεπώς βγει από το τούνελ, παύει να λειτουργεί ως συνειδητός νους. Κατακερματίζεται. Η ουσία υφίσταται αλλά δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή. Ο Αϊδης... ο Άδης ο Αϊδης.

Φαίνεται λοιπόν να σας έχω χώσει στα βαθιά σήμερα, δίνοντάς σας όμως υλικό για τουλάχιστον δύο ζωές. Τόσο θα σας πάρει να κατανοήσετε στη λεπτομέρειά τους όλα όσα σας λέω σήμερα. Δεν υπάρχει καμία βιασύνη. Προς το παρόν η αφομοίωση γίνεται και η κατανόηση είναι ακόμα ασυνείδητη. Λειτουργεί πολύ βαθιά.

Πέφτουν σπόροι που θα γεννήσουν καρπούς μετά από καιρό. Έτσι γίνεται και η μικρή ψυχή Περσεφόνη ταξιδεύει από τη μία πλευρά στην άλλη. Όταν αποκτήσει αντίληψη του εαυτού της που είναι ο νους, περνώντας μέσα από τον διάδρομο για να φτάσει στο άλλο σημείο, το απώτερο άκρο είναι πάντα ο Άδης. Γιατί, έχοντας ξεπεράσει, έχοντας αναλώσει το δυναμικό της, κατακερματίζεται ο νους και δεν μπορεί πλέον να αντιληφθεί. Χρειάζεται χρόνος για να κατανοήσετε. Ήδη ακούγοντας και ξανακούγοντας τη σημερινή επικοινωνία σας θα καταλάβετε ότι, ορισμένες δηλώσεις εμφανίζονται να έχουν χαλαρές συνδέσεις μεταξύ τους. Μην ανησυχήσετε γι' αυτό ούτε να πιστέψετε ότι είστε εσείς που δεν κατανοείτε αρκετά. Φανταστείτε όμως πόσο δύσκολο είναι να περιγράψεις το αόρατο και απερίγραπτο στον γήινο νου. Εκ των πραγμάτων υπάρχει η ανάγκη να δίνονται πληροφορίες που θα συνδεθούν στην αρχή χαλαρά, για να δέσουν καλύτερα στη συνέχεια. Δημιουργώ αυτή την ώρα σημεία αναφοράς στο νοητικό σας, που θα σας βοηθήσουν να δομήσετε εκεί τις επιγνώσεις που θα έχετε στη συνέχεια. Θα ήθελα επί πλέον να σας τονίσω ότι αυτά δεν λέγονται, τηρείτε σιωπή, γιατί για να αποδώσουν καρπούς αυτά τα λόγια, χρειάζεται να αναπτυχθούν, να

ριζώσουν στη σιωπή. Ούτε είναι δυνατό σε όλους να αντιληφθούν τη λειτουργία του Θείου Νου – ούτε σε σας αλλά κάνετε μια προσπάθεια.

Στην παρούσα ενσάρκωσή σας συμπεριλαμβάνετε στοιχεία από πολλούς πολιτισμούς, ενώ σε παλαιότερες ενσαρκώσεις σας βρισκόσασταν σχετικά απομονωμένοι. Αυτό άλλωστε το κατανοείτε και λόγω της εξέλιξης των μέσων επικοινωνίας και πληροφόρησης που υπάρχει. Το γεγονός όμως ότι κινείστε σε πολλούς πολιτισμούς, ιδεολογίες, γνώσεις, πληροφορίες ταυτόχρονα, σημαίνει κάτι για σας. Σημαίνει κάτι για τη λειτουργία του νου σας. Ουσιαστικά, μαζεύετε στοιχεία τα οποία είχατε γνωρίσει παλαιότερα σε μεγάλο βαθμό. Ανθολογείτε στοιχεία από διάφορες εποχές και πολιτισμούς, προσπαθώντας να ενημερώσετε... ξέρω ότι δεν θα το καταλάβετε αλλά θα το πω... προσπαθώντας να ενημερώσετε τον Άδη.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Περσεφόνη πήγε να πιάσει έναν νάρκισσο όταν την άρπαξε ο Άδης. Γιατί αλήθεια; Κρύβονται τόσο βαθιά νοήματα -τόσο βαθιά νοήματα- πίσω από κάθε εικόνα και λέξη, πίσω από κάθε όνομα ακόμα! Η κοινή ερμηνεία είναι ότι ο νάρκισσος με το μεθυστικό του άρωμα προκαλεί μέθη ή ύπνο ή ότι παραπέμπει στη νάρκη. Είναι η κοινή ερμηνεία -και δεν σημαίνει ότι δεν ισχύει, σε ένα επίπεδο. Μόλις όμως σας μίλησα για το ανθολόγημα. Μαζεύετε στοιχεία για να τα πάρετε μαζί σας στον Άδη. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό... δεν είναι το μόνο αλλά ας δούμε πώς μπορούμε να τα καλύψουμε. Τι να τα κάνει ο Άδης τα λουλούδια, τι να κάνει ο Άδης τις πληροφορίες, αφού εκεί είναι ο χώρος του κατακερματισμένου νου, πώς θα τα αξιοποιήσει; Είναι σαν να ρίχνεις τα λουλούδια στο βούρκο, είναι σαν να έχεις μια ανθοδέσμη με λουλούδια σε ένα σφραγισμένο δωμάτιο.

Ο Άδης εκτιμά τα λουλούδια δεόντως και θα ήταν καλό να του προσφέρετε μερικά ενίοτε. Αυτό ήταν απλά μια συμβουλή που δίνω εν τη ρύμη του λόγου...

Είναι το απάνθισμα της σοφίας; Ο χώρος του κατακερματισμένου νου θεωρείται επίσης ως χώρος αφομοίωσης των εμπειριών. Είναι γνωστό τοις πάσι ήδη ότι, περνώντας στην άλλη πλευρά του πέπλου αφομοιώνονται τα μαθήματα της ενσάρκωσης. **Κατακερματισμός δεν σημαίνει απόλυτη διάλυση αλλά μάλλον αφομοίωση.** Θα τρομάζατε αν σας έλεγα ότι -ναι, σίγουρα θα τρομάξετε-, αν σας έλεγα ότι **σκοπός της ζωής σας είναι ο θάνατος, την κατάλληλη στιγμή.** Πώς σας φαίνεται αυτό; Έτσι είναι. **Σκοπός της ζωής σας είναι ο θάνατος και είναι ένας σκοπός, ένας στόχος, που πετυχαίνετε όλοι.** [Γέλια] Όλοι φτάνετε σ' αυτόν το στόχο. [κι άλλα γέλια] Για κάποιον λόγο, θεωρείτε ότι ο πραγματικός σας σκοπός είναι να επιμηκύνετε τη ζωή σας. Δεν ήρθα εδώ για να σας μιλήσω με τρόπο πεισιθανάτιο, να σας πείσω να αφαιρέσετε τη ζωή σας για να επιτύχετε το στόχο σας. **Τίποτα δεν επιτυγχάνεται όταν είναι άκαιρο.** Την κατάλληλη στιγμή! Τη στιγμή του ζενίθ των εμπειριών, της ικανοποίησης, ναι. Τη στιγμή που έχει ολοκληρωθεί η εργασία, που έχει αξιοποιηθεί και εκφραστεί όλο το δυναμικό, ναι. Τότε θα έχετε πολλά άνθη να προσφέρετε στον Άδη.

Βλέπετε, σήμερα τόλμησα -τόλμησα!- να σας δείξω μια αλήθεια που σας ενοχλεί βαθιά. Τόλμησα να σας πω ότι σκοπός σας είναι να πεθάνετε. Βλέπετε, έχω δίκιο όταν σας λέω ότι αυτά δεν λέγονται σε κανέναν. Δεν μπορούν να το κατανοήσουν όλοι, δεν είναι έτοιμοι. Δεν αγαπούν αρκετά, κυρίως, δεν τιμούν αρκετά τη ζωή τους, για να μπορέσουν να το κατανοήσουν. **Αυτός που φοβάται το θάνατο, δεν έχει τιμήσει αρκετά τη ζωή του. Δεν έχει**

αγαπήσει αρκετά τη ζωή του, δεν έχει πάρει αρκετή ικανοποίηση.

Κι έτσι, παροτρύνουμε τους ανθρώπους στο να πιστεύουν περισσότερο, ότι σκοπός τους είναι να ζήσουν πολύ και να πάρουν περισσότερες εμπειρίες, για να δημιουργηθεί μέσα τους η ελπίδα. Να βρουν μέσα τους τη δύναμη να προσπαθήσουν περισσότερο για ευτυχία, για ολοκλήρωση. Πόσες φορές έχει τύχει τα τελευταία χρόνια να διαβάσετε / να ακούσετε επικοινωνίες που σας λένε ότι, όχι, σκοπός είναι να ζείτε αιώνια και, για κάποιο λόγο, η ζωή στη γη γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Κι εσείς λέτε «Μα γιατί να ζήσω αιώνια; Εδώ πέρα δεν μπορούμε να ζήσουμε καλά τα λίγα χρόνια που έχουμε».

Όχι αγαπημένοι μου, **ο σκοπός είναι να φύγετε. Είναι να περάσετε την άλλη πόρτα, την κατάλληλη στιγμή**, τη στιγμή που θα είναι ιδανική για εσάς, μόνο για εσάς. Και να σας πω κάτι ακόμα; Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής σας το ζείτε για τους άλλους. Γιατί δεν κάνετε τη χάρη στον εαυτό σας, αυτή την ιερή στιγμή να τη ζήσετε για εσάς, να την κανονίσετε για εσάς;

Μη φοβάστε, δεν πρόκειται να σας ορίσω, όπως συμβαίνει μερικές φορές στη γη μια ημερομηνία εξόδου για να φύγετε όλοι μαζί. Δεν κάνουμε τέτοια πράγματα εδώ. Δεν θέλω σε καμία περίπτωση άλλωστε, να φύγετε χωρίς να έχετε ολοκληρώσει την έκφρασή σας.

Τις επόμενες μέρες και μήνες και χρόνια όμως, βάλτε καλά στο νου σας ότι σκοπός της ζωής σας είναι να πεθάνετε, για την ακρίβεια, να περάσετε στην άλλη πλευρά, την πιο κατάλληλη στιγμή. Και τότε, θα δείτε πώς θα αλλάξει όλη η οπτική σας για τη ζωή και πόσο μεγαλύτερη γλυκύτητα θα νιώθετε γι' αυτή τη ζωή και πόσο περισσότερο θα καταφέρετε να συγκεντρώσετε την ενέργειά σας για να εργαστείτε στους στόχους που έχετε θέσει, γνωρίζοντας ότι την κατάλληλη στιγμή θα υπάρξει θύρα εξόδου, θα ανοίξει η θύρα για να την περάσετε, έχοντας τιμήσει τη ζωή σας.

Δυστυχώς οι άνθρωποι δεν τα κατανοούν αυτά και για πολύ καιρό ακόμα δεν θα τα κατανοούν. Για πολύ καιρό ακόμα θα παλεύουν ενάντια στο θάνατο, όχι γιατί θα έχουν πραγματικά λόγο να μείνουν αλλά μόνο για το γινάτι, το ότι πρέπει να νικήσουν το θάνατο. Μα έτσι θα είχαμε μια ψυχή που παραπαίει από το ένα άκρο στο άλλο και δεν ολοκληρώνει την έξοδο. Πρέπει να φτάσει στο άλλο σημείο για να μπορέσει να ξαναμπει. Είναι πολύ γλυκιά η ζωή στη γη! Οι θεοί τιμούν ως ήρωες εκείνους που τιμούν τη ζωή τους. Όχι απαραίτητα εκείνους που δίνουν τη ζωή τους για κάποιους άλλους, όχι εκείνους που στερούνται τη ζωή τους, εκείνους που τιμούν τη ζωή τους και τις επιλογές τους.

Και δείτε ξαφνικά, καθώς μπαίνετε σ' αυτόν τον τρόπο αντίληψης, δείτε τη γλυκύτητα στην καρδιά σας. Μπορείτε να αντιληφθείτε αυτό που μπορείτε να νιώσετε σαν γλυκιά νοσταλγία για τη ζωή, σαν μια γλυκιά θλίψη ακόμα; Δεν είναι θλίψη, είναι γείωση-στην-πραγματικότητα.

Αγαπάτε αρκετά; Ξαφνικά όλα μπορούν να μουν σε μια άλλη προοπτική. Οι σχέσεις σας με τους αγαπημένους σας, οι σχέσεις σας με αυτούς που αντιπαθείτε, η δουλειά σας, τα ενδιαφέροντά σας, όλα μπαίνουν σε μια άλλη προοπτική. Ο σκοπός σας είναι να περάσετε το πέπλο προς την άλλη πλευρά, την ιδανική στιγμή για εσάς. Εσάς τις ίδιες και τους ίδιους, έχοντας παίξει, έχοντας βιώσει, έχοντας ανταλλάξει αγάπη, έχοντας πάρει εμπειρίες, έχοντας

τιμήσει όλα όσα είστε.

Στο σημείο αυτό θα σταματήσω και θα σας αφήσω να μιλήσετε, να κάνετε ερωτήσεις. Θα αφήσουμε την Άννα να πάρει μια ανάσα και θα κάνετε όσες ερωτήσεις θέλετε.

[Ακολουθήσε συζήτηση]

Συνέχεια:

Να ετοιμάζεστε να δείτε την αλήθεια. Ας είναι η αλήθεια οδηγός σας. Να ζητάτε την αλήθεια, να λέτε την αλήθεια, να μιλάτε την αλήθεια. Αυτό που λείπει συχνά από την καρδιά των ανθρώπων είναι η ομολογία της αλήθειας. Εθελοτυφλούν, φοβούνται να αποδεχθούν τα οποιαδήποτε μειονεκτήματα ή λάθη τους και, φοβούμενοι εξίσου την κατακραυγή, την αποστροφή των άλλων, το ότι θα πάψουν να είναι αγαπητοί, αφήνουν την ενέργειά τους να κινείται μέσα στη θυμαπάτη. Αποφεύγοντας την αλήθεια για ένα πράγμα, την αποφεύγετε για πολλά. Όταν αποφασίζετε να μείνετε στο ψεύδος, στην αναλήθεια, σε ένα κομμάτι της ζωής σας, επηρεάζονται όλα. Η μόνη πραγματικότητα είναι ο θάνατος, με την έννοια ότι είναι αυτό που θα συμβεί. Από την ώρα που γεννηθήκατε μέχρι σήμερα, έχετε δει ανθρώπους να φεύγουν. Έχετε αποχαιρετίσει πολλούς. Οι ειδήσεις σας είναι γεμάτες με ιστορίες για ανθρώπους που φεύγουν. Και όμως μέσα σας αρνείστε αυτή την αλήθεια. Είναι το πιο βέβαιο πράγμα ο «θάνατος» σε εισαγωγικά αλλά ο θάνατος όπως λέτε στον πολιτισμό σας, είναι η πιο βέβαιη κατάληξη που μπορεί να υπάρχει, το πιο σίγουρο πράγμα και το πιο δύσκολο να αποδεχτείτε.

Η πραγματική ελευθερία, η πραγματική πνευματική ανάταση και εξέλιξη έρχεται από τη στιγμή που αποφασίσετε να δείτε τη φυσική αλήθεια. Η φύση είναι ο μεγαλύτερος δάσκαλος. Αν οι επιστήμονές σας κατάφεραν να φτάσουν στο φεγγάρι, κατάφεραν να στείλουν μηχανισμούς στον Άρη και ακόμα πιο μακριά, είναι επειδή παρατήρησαν τη φύση και μετέφρασαν σε τύπους, μετέφρασαν, απέδωσαν σε τύπους με τη δική τους κατανόηση αυτά που έμαθαν από τη φύση. Και η φύση λέει, ότι κάθε τι έχει τη φθορά και το τέλος. Εκπληρώνει σκοπό, το σκοπό του και εκπληρώνοντάς το αποσύρεται. Αν δεν αποδεχτείτε, όχι μόνο εσείς αλλά όλοι, την απόλυτα βασική αυτή αλήθεια, είναι πολύ αμφίβολο ότι θα μπορέσετε να επιτύχετε οτιδήποτε άλλο. Είναι το Α και το Ω κυριολεκτικά. Το Α και το Ω της ενσάρκωσής σας. Προσπαθείτε να βρείτε τον λόγο της δημιουργίας, τον λόγο για τον οποίο ενσαρκωθήκατε και να αποφύγετε την απόσυρση. Προσπαθείτε δηλαδή να ερμηνεύσετε, να κατανοήσετε την αιτία του Α και να αποφύγετε το Ω. Η ζωή σας σε αυτόν τον διάδρομο περιγράφεται σε πολλές περιπτώσεις τέλεια με αυτήν την παρατήρηση. Προσπαθείτε να κατανοήσετε την αιτία αλλά δεν προσπαθείτε να κατανοήσετε το Α. προσπαθείτε να αποφύγετε το Ω αλλά δεν προσπαθείτε να το αποδεχτείτε και να το κατανοήσετε. Η κατανόηση θα είναι πλήρης και ώριμη όταν πάψετε να τα αμφισβητείτε και να τα απορρίπτετε. Είναι τα μόνα πραγματικά σημεία στον κόσμο σας -πραγματικά και βέβαια. Η ζωή σας στη γη βασίζεται στο σημείο Α, καθώς όλοι οι άνθρωποι γύρω σας, όλοι όσοι δίνουν μαρτυρία για τη ζωή σας, αρχίζουν να σας καταγράφουν από εκείνο το σημείο. Κανένας δεν σας αναφέρει πριν από εκείνο το σημείο στην ιστορία της ζωής του. Εδώ το πράγμα γίνεται λίγο περίπλοκο. Κανένας δεν μπορεί να σας καταγράψει πριν. Εμφανίζεστε σ' αυτό το σημείο. Έχετε λοιπόν

ως δεδομένο από τη μαρτυρία των άλλων, ότι αυτό είναι το σημείο εισόδου σας. Από τη μαρτυρία των άλλων, από τις φωτογραφίες, είναι το μόνο σημείο από το οποίο και πέρα αποδεικνύεται η ύπαρξή σας - και στρέφεστε εναντίον του, το αμφισβητείτε. Το κάνετε, λέτε, στην προσπάθεια να καταλάβετε. Αλλά δεν είναι αυτή η αιτία. Η αιτία είναι ότι δεν σας έχει εξηγήσει κανείς μέχρι σήμερα τη μεγάλη σημασία του Α και του Ω σε όλα τα επίπεδα και το πώς όλα τα ενδιάμεσα είναι απλά βήματα, είναι ο διάδρομος που σας έλεγα ότι ενώνει την αρχή και το τέλος, το σημείο εισόδου και εξόδου, το Α και το Ω. Δεν είναι τυχαία η αναφορά στην αλφάβητο. Θα μπορούσατε να βρείτε ένα θησαυρό εκεί.

Ο Σ. λοιπόν θέτει το ερώτημα [Σημ.: αναφέρεται στη συζήτηση που προηγήθηκε]: «Πότε έφυγε η Περσεφόνη, πότε κατέβηκε στον Άδη;». Η λογική λέει ότι κατέβηκε όταν πήγε να πιάσει έναν νάρκισσο, άρα όταν έδρεψε την εμπειρία. Θέλεις να το τοποθετήσεις στο έτος. Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Θέλεις να το δεις μέσα στον φυσικό κύκλο των εποχών. Εξαρτάται. Γι' αυτούς που έμειναν πίσω, η Περσεφόνη έφυγε στο τέλος του καλοκαιριού γιατί μετά ήρθε ο χειμώνας και μαράθηκαν, ξεράθηκαν τα φύλλα, έπεσε κρύο και ο σπόροι μπήκανε στη γη και δεν υπήρχε η ομορφιά της εκεί. Για τον Άδη έγινε την Άνοιξη, γιατί αυτή του έφερε τα λουλούδια. Το νόμισμα έχει δύο όψεις και εξαρτάται από ποια πλευρά θέλετε να το δείτε. Πολλές φορές μια ερώτηση γίνεται όχι τόσο για να απαντηθεί η ίδια αλλά για να ανοίξει νέους τρόπους θέασης των πραγμάτων στο νου σας, να ανοίξει νέους δρόμους.

[Συζήτηση]

Ερώτηση:

Ποια είναι η κατάλληλη στιγμή; Είναι για όλους κατάλληλη;

Απάντηση:

Εσύ τι ορίζεις ως κατάλληλη στιγμή; Και θα σου απαντήσουμε αν όλοι φεύγουν την κατάλληλη στιγμή.

Ερώτηση: Σύμφωνα με τον δικό τους ορισμό... όταν κάποιος έχει εκπληρώσει ό,τι πρέπει.

Απάντηση:

Η κατάλληλη στιγμή στο επίπεδο της ψυχής είναι εκείνη στην οποία έχει σχηματιστεί πλήρως ο πυρήνας της επόμενης εκδήλωσης. Όταν ωριμάσει δηλαδή, όταν είναι έτοιμος ο σπόρος με το δυναμικό της επόμενης εκδήλωσης. Είναι το αυγό. Το αυγό, πριν γεννηθεί πρέπει να ωριμάσει. Σε περίπτωση που δεν έχει ωριμάσει αυτός ο σπόρος, που δεν έχει ολοκληρωθεί ο πυρήνας, πρέπει να γίνουν άλλες κινήσεις, συμπληρωματικές, ώστε να ολοκληρωθεί. Αυτό σας φέρνει στην πληροφορία που σας ανέφερε προηγουμένως η Άννα με δική της πρωτοβουλία, ότι ψυχές που έχουν φύγει από τη γη με αυτοκτονία υπάρχει περίπτωση να έρθουν να συμπληρώσουν το χρόνο. Αυτό μπορεί να συμβεί σε διάφορα πεδία. Δεν είναι τιμωρητικό. Είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο, στο οποίο πρέπει να εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις και όταν μιλάμε για τέτοιες προϋποθέσεις, μιλάμε πάντα για εμπειρίες, για βίωμα. Πρέπει να ολοκληρωθούν οι προϋποθέσεις για να σχηματιστεί ο πυρήνας μιας πλήρους εκδήλωσης. Για έναν ανάλογο λόγο είναι κάποιες ψυχές που κατεβαίνουν με μειωμένο δυναμικό στη γη, με περιορισμούς. Δεν ωθούνται σ' αυτό εξ ανάγκης, με την έννοια ότι δεν τους επιβάλλεται αλλά... όταν έχετε

μαγειρέψει ένα φαγητό που θα σας δώσει ενέργεια για τρεις μέρες, χρειάζεται να το καταναείμετε σε τρεις μέρες. Εάν δεν το καταναείμετε ισόποσα, θα πρέπει μία ημέρα από αυτές να πεινάσετε και μία να φάτε πολύ. Θα έρθετε σε μια ζωή ξοδεύοντας πολύ ενέργεια και σε κάποια άλλη με πολύ φτωχή ενέργεια. Είναι θέμα διαχείρισης της ενέργειας σε επίπεδο ψυχής. Στο φυσικό επίπεδο η εικόνα είναι πολύ διαφορετική. Στο φυσικό επίπεδο βλέπετε ανθρώπους να περιορίζονται, να υποφέρουν αλλά, σε επίπεδο ψυχής, υπήρξε μία πολύ συνειδητή διαχείριση. Και μπορεί να δέχονται να έχουν μία ενσάρκωση περιορισμένη, προκειμένου να συλλέξουν ενέργεια για να τα «δώσουν όλα» σε εισαγωγικά σε μια άλλη ενσάρκωση. Είναι εύκολο φυσικά στο σχεδιασμό αλλά δύσκολο στην πράξη, όπως αποδεικνύεται πάντα. Νομίζω ότι το ερώτημά σου έχει απαντηθεί.

Ερώτηση:

Πόσες επόμενες ενσαρκώσεις σχεδιάζει μια ψυχή;

Απάντηση:

Όσες κι εσύ. Η ενσάρκωσή σου αυτή είναι η τελευταία. Δεν θα ξανάρθεις. Αυτή είναι η απόφασή σου μέχρι στιγμής.

Εξαρτάται από το τι ενέργεια θέλει να διοχετεύσει. Δεν υπάρχει κανόνας σε αυτό. Μπορεί να είναι χιλιάδες, μπορεί να είναι ελάχιστες. Για κάθε άνθρωπο είναι διαφορετικό.

Ερώτηση:

Οι Έλληνες μπορούν να καταφέρουν να πάρουν τη δύναμή τους;

Απάντηση:

Το κατεστημένο καλά κρατεί και δεν φαίνονται αλλαγές εκτός αν υπάρξει μαζική κινητοποίηση. **Δεν υπάρχει μαζική κινητοποίηση. Είναι ένα πρόβλημα που θα διαρκέσει πολλές δεκαετίες ακόμα.** Θα δείτε αλλαγές, θα υπάρξουν αλλαγές, θα υπάρξουν βελτιώσεις, δεν θα είστε πολλές δεκαετίες σ' αυτό το σημείο αλλά η πραγματική ανάταση/ανάσταση αργεί να έρθει. Συλλογικά υπάρχει ανάγκη για κάτι καλύτερο, υπάρχει μια απόφαση για κάτι καλύτερο αλλά δεν διεξάγεται αυτό, δεν γειώνεται αυτό ακόμα. Είστε αναμειγμένοι σε πάρα πολλά επίπεδα, σε πάρα πολλές διαστάσεις και ενέργειες. Αυτό δυσκολεύει την κάθοδο του δυναμικού σας στη γη. Έχετε οριστεί ως φύλακες μιας συγκεκριμένης συνειδητότητας στον πλανήτη, που δυσκολεύεται να κρατήσει αυτή τη στιγμή τη γειώσή της. Με ανάλογο τρόπο, άλλες περιοχές του πλανήτη, άλλοι λαοί, δυσκολεύονται επίσης πολύ να τα βγάλουν πέρα, γιατί κρατούν συγκεκριμένες ενέργειες. Το πήδημα, το άλμα έγινε. Έχετε περάσει στην άλλη πλευρά. Ακούγονται διφορούμενα αυτά που σας λέω. Δεν είναι. Έχετε περάσει στην άλλη πλευρά. Χρειάζεται χρόνο για να ξεδιπλωθεί αυτό. Μην απελπίζεστε. Χρειάζεται χρόνο για να υλοποιηθεί η αλλαγή που έχει γίνει.

[Άννα: Μου δείχνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα κρατήσει για πολλά χρόνια ακόμα. Θα διαλυθεί και τη θέση της θα πάρει μια άλλη μορφή.]

Δεν εξαρτάται από εσάς αυτό που γίνεται, είναι κάτι παγκόσμιο. Βρίσκεστε μέσα στην παγκόσμια δίνη. Το μόνο σημείο ισορροπίας είναι ο εαυτός σας, είναι αυτό που **Είστε**. Αυτό ισχύει για όλους τους λαούς. Και για εσάς. Δεν μπορείτε να μοιάσετε σε κανέναν άλλον. Χρειάζεται να γίνετε αυτό που είστε.

Είναι το μόνο αληθινό σημείο και είναι ένα σημείο τριβής για πολλούς, γιατί περιμένουν, ο καθένας από τους συμπολίτες του, να γίνουν αυτό που είναι αυτός. Χρειάζεται μία χρυσή τομή, η οποία δεν έχει ακόμα βρεθεί στο φυσικό πεδίο.

Η συζήτηση, ο κύκλος που ξεκινήσαμε για τους θεσμούς αναμένεται να φέρει σημαντικές πληροφορίες που θα σας βοηθήσουν σε αυτήν την κατεύθυνση, εφόσον αξιοποιηθούν. Ο λόγος που εξακολουθώ να ζητώ να διατηρείτε τη σιωπή και για την ομάδα των θεσμών, τουλάχιστον στην αρχή, είναι επειδή πρέπει εσείς πρώτοι να αφομοιώσετε. **Η αλλαγή δεν γίνεται κυκλοφορώντας και μεταφέροντας πληροφορίες που πήρατε από ένα κανάλι. Γίνεται μέσα από το μοίρασμα σας, των δικών σας βιωμάτων και σκέψεων. Άρα οι πληροφορίες χρειάζεται να αφομοιωθούν από εσάς ώστε αυτό που θα αποδώσετε στη συνέχεια στους άλλους, να είναι δικό σας κομμάτι. Αυτός είναι ο τρόπος των Ελευσινίων.**

[Συζήτηση]

[Άννα: Ρωτάω την Δήμητρα αν θέλει να προσθέσει κάτι πριν κλείσουμε. Μου ζητά να σας δώσω το κλειδί του Πλούτωνα. Να τοποθετήσω στην καθεμιά / στον καθένα, το κλειδί του Πλούτωνα, στο τρίτο μάτι. Το τοποθετώ σαν ένα κλειδί που βάζω στην κλειδαριά.]

Μένει σε σας να το γυρίσετε, για να συνδεθείτε με τον Πλούτωνα απόψε και να αποφασίσετε οριστικά και αμετάκλητα, ότι σκοπός σας είναι να ολοκληρώσετε το έργο σας στη γη και να φύγετε την κατάλληλη στιγμή. Σας καθιστώ υπεύθυνους/υπεύθυνες γι' αυτό. Προσέξτε αυτή τη δήλωση. Κρύβει πολλά.

Σας ευχαριστώ που ήσασταν μαζί μας.
Δήμητρα

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)